

‘Η Κρατήρα ἐφαίνετο μόλις ν’ ἀκούῃ, βλέπουσα ἄλλοι.

— “Αν εἶναι καλός, παλαιὸς γείτονας, καὶ φίλος μὲ τ’ ἀδέρφων σου, καὶ μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Φιλάρετο, καὶ μὲ τὸν Δημητράκη, καλή του ὥρα, ὅπου καὶ ἀν εἶναι; ...”

‘Η Κρατήρα ἐσιώπα.

— “Ανίσως ἡτον παλαιὸς γνωστὸς καὶ φίλος, πιστὸς καὶ εἰλικρινῆς, μὲ τὸν μακαρίτη τὸν ἄνδρα σου, Κρατήρα; ...”

“Η χήρα ἡρυθρίασεν, ἀπὸ τὰς ρίζας τῶν βοστρύχων μέχρι τῆς παρυφῆς τῆς τραχηλιᾶς της.

— Μ’ ἔνα λόγον, ἀν σε παρακαλοῦσα, Κρατήρα, νὰ δεχθῆς τὴν πρότασίν μου, καὶ νὰ δοκιμάσῃς πάλι, ἄλλη μιὰ φορά, τὰ βάσανα τοῦ κόσμου, τί θὰ ἔλεγες;

‘Η Κρατήρα ἐσκέψθη πρὸς στιγμήν, συνηῆλθεν, ἐδέσποσεν ἑαυτῆς, ἀνέκτησε τὸ φυσικόν της χρῶμα, καὶ εἶπε:

— Τώρα, κοντεύει Μάρτης, καπετάν Στέλιος τώρα, μὲ τὸ καλὸ κατευδόι, θὰ πᾶς στὸ ταξίδι σου, καὶ σάν... καὶ σάν... ἀκόμα δὲν ἔκλεισε τὰ δυὸ χρόνια ἡ μακαρίτισσα, ἡ γυναῖκα σου... σάν ἔρθης, μὲ τὸ καλό, βλέπουμε.

“Ολον τὸ ἐν δλίγαις γραμμαῖς πρόγραμμα, τὸ ὅποιον διέγραψεν ἡ χήρα, ἐξετελέσθη. Τὸν Μάρτιον ὁ Στέλιος ἐμβαρκάρισε μὲ τὸ καράβι καὶ ἀπέπλευσεν ἐταξίδευσεν ἐπὶ ὅκτὼ μῆνας.

“Ἄλλε τὸ φινόπωρον, καὶ τὸ καράβι ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα..

Τὰ Χριστούγεννα ἐτελέσθη ὁ γάμος.

A. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

‘Ο πρακτικὸς ἀνθρωπος ἐργάζεται διὰ τὸ ἀποτέλεσμα— δὲν ἀρετος, διὰ τὸ καθῆκον· δὲ εὐτυχής, διὰ τὴν ἐργασίαν· δὲ δοξος διὰ τοὺς παραγνωρίζοντας αὐτόν.

Πτωχὸν κανεὶς δέν σε βοηθεῖ. “Οταν ἀσθενήσῃς, κάθε ἀνθρωπος ἔχει μίαν συνταγὴν νά σε σώσῃ!

Αἱ φύλακαὶ ποῦ εἶνε κλεισμέναι, εἶνε ἐν τούτοις γεμάται
Οἱ ναοί, ἐνῷ εἶνε ὄρθανοικτοι, εἶνε πάντοτε κενοί.